

Arrest

nr. 282 071 van 16 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kind: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. SENDWE-KABONGO
Lakenweversstraat 50
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kind X, op 19 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat P. SENDWE-KABONGO, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Uruaçu, Brazilië. U woonde sinds uw geboorte tot ongeveer 1984 in Uruaçu. Sindsdien kwam u terecht in een pleeggezin in Uberlandia, Brazilië. U bleef bij dit pleeggezin wonen tot aan uw huwelijk in april 1999 met H.(...) José De Paula. Ook na uw huwelijk bleef u Uberlandia wonen, ditmaal samen met uw echtgenoot. In 2010 reisde u samen met uw toenmalige echtgenoot naar België. Jullie wouden in België wat geld verdienen om zo een huis in Brazilië te bouwen. Na twee en een half jaar in België verbleven te hebben, keerden jullie terug naar Brazilië.

Uw echtgenoot H.(...) sloeg u tijdens uw huwelijk. Dit gebeurde zo'n drietal keren per jaar. Tijdens jullie verblijf in België sloeg hij u niet, al hernam hij dit bij jullie terugkeer in Brazilië wel opnieuw. In mei 2019 besloot u de stap te zetten om van H.(...) te scheiden. Omdat dit – mede wegens een slechte advocaat – bleef aanslepen, werd de scheiding pas definitief uitgesproken in maart 2022.

Toen H.(...) u in augustus 2019 dermate hard sloeg, deed u de volgende dag aangifte bij de politie van het wijkcommissariaat van Uberlandia. H.(...) bleef echter in jullie woning wonen. Daarom ging u nogmaals bij de politie langs, deze maal bij het commissariaat van Uberlandia dat specifiek opgezet werd om vrouwen te beschermen "Delegacia da mulher". Diezelfde dag nog kwam de politie van Uberlandia naar jullie huis. Zij zetten H.(...) uit het huis zodat u er alleen kon verblijven. Tevens ontving u een document met beschermingsmaatregelen ten aanzien van H.(...). Zo mocht hij niet dichterbij dan driehonderd meter van uw nabijheid komen en mocht hij u niet bellen. H.(...) trachtte echter nog steeds zo'n twee keer per week om de woning binnen te komen. U ging hiervoor opnieuw in oktober 2019 langs bij de politie van Uberlandia, die u initieel uitlechte. Toen u uw situatie uitlegde, ondernam de politie wel actie. Ze gingen diezelfde maand nog bij H.(...) langs, die vervolgens stopte met langs te komen aan de woning. Hij bleef u wel nog steeds achtervolgen en hield u van ver in de gaten. Ook stuurde hij berichten via derden en ging hij op bezoek bij uw pleegmoeder en uw pleegzus. Hiervoor contacteerde u de politie niet meer.

Eind 2019 en begin 2020 diende u tweemaal klacht in bij de jeugdrechtbank omdat H.(...) uw dochter (die nog steeds af en toe bij haar vader verbleef) verwaarloosde op het vlak van hygiëne en voeding. U ontving echter nooit een antwoord hierop.

Op 17 maart 2021 kwam de politie van Uberlandia bij u langs met de melding dat er een anonieme klacht was tegen H.(...). Hij zou uw minderjarige dochter M.(...) (O.V. X) seksueel misbruikt hebben. Er werd u gevraagd of u hiervan op de hoogte was. U was hiervan evenwel niet op de hoogte. Er werd u ook meegedeeld door de politie dat M.(...) niet meer bij H.(...) mocht langsgaan. De dag dat u op de hoogte kwam van het seksueel misbruik, liet de nicht van H.(...) u weten dat zij in het verleden ook werd misbruikt door H.(...). Later kwam u te weten dat een buurman van H.(...) de anonieme klacht had ingediend. N.a.v. dit misbruik kwamen er ook detectives bij u langs om de zaak te onderzoeken en onderging M.(...) psychologische en medische onderzoeken. Bij die medische onderzoeken zat ook een ambtenaar van de jeugdrechtbank die uw klachten van eind 2019 en begin 2021 over de slechte hygiëne en voeding had ontvangen. U verweet hem dat er niets was gedaan met uw twee klachten. De ambtenaar liet u weten dat er toen geen tijd besteed kon worden aan uw klachten omdat er veel klachten waren van seksueel misbruik en agressie bij kinderen. Nadat ook H.(...) op de hoogte gebracht werd van deze beschuldiging, stopte hij met u te volgen en te contacteren via derden. Het onderzoek naar het seksueel misbruik is nog steeds lopende. De jeugdrechtbank besliste in maart 2022 wel al dat M.(...) niet meer bij H.(...) mag verblijven.

Op 19 september 2021 verliet u, samen met uw dochter M.(...), Brazilië. U reisde met het vliegtuig naar Frankrijk. U kreeg in Frankrijk te horen van twee advocaten dat u er geen recht zou hebben op internationale bescherming.

Daarom diende u in Frankrijk geen verzoek om internationale bescherming in. U verbleef drie maanden in Frankrijk en kwam op 5 januari 2022 met de trein naar België. U diende op 7 februari 2022, samen met uw minderjarige dochter een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer voor uw leven. U vreest ook dat bij een terugkeer H.(...) opnieuw contact mag hebben met uw dochter.

U bent in het bezit van uw originele identiteitskaart, uw origineel paspoort en het origineel paspoort van uw dochter.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verder de volgende documenten voor: uw CPF (registratie van een fysiek persoon in Brazilië, een kaart nodig voor allerlei administratieve

handelingen), een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van uw echtscheidingsakte, een kopie van het proces-verbaal van 29 juli 2019 van uw aangifte van het huiselijk geweld van H.(...), een kopie van het proces-verbaal van 17 maart 2021 dat de politie van Uberlandia opstelde n.a.v. het seksueel misbruik van uw dochter M.(...) door uw ex-echtgenoot H.(...), documenten van de rechtbank waaruit blijkt dat er beschermingsmaatregelen werden opgelegd, een kopie van het proces-verbaal van 29 december 2019 waarin u melding maakt van het feit dat H.(...) zich niet aan zijn opgelegde voorwaarden houdt, een verklaring van de voogdijraad waaruit blijkt dat u 2 december 2019 melding maakte van de slechte omstandigheden waarin uw dochter moest verblijven bij H.(...), een kopie van het procesverbaal van 11 maart 2021 waaruit blijkt dat er tegen H.(...) een klacht werd ingediend omwille van vermoedens van aanranding van uw dochter, een verklaring van uw advocaat in Brazilië over uw asielrelaas en over de – soms door u als onvoldoende ervaren – toegewezen bescherming die u hebt ontvangen, de aanvraag en het contract en enkele betalingsbewijzen van de psychologische begeleiding van uw dochter in Brazilië, verschillende medische verslagen van het ziekenhuis van Uberlandia, de sociale dienst en een psychologe over de medische en psychologische onderzoeken en begeleiding die uw dochter onderging n.a.v. het mogelijk misbruik door H.(...) en uw treintickets van Frankrijk naar België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U vreest dat u bij terugkeer vermoord zal worden door H.(...) en dat hij wederom contact kan hebben met uw dochter (CGVS, p. 24).

Vooreerst dient aangestipt te worden dat u, ondanks uw angst voor H.(...), nog zes maanden in Brazilië hebt verbleven nadat u op de hoogte kwam van het mogelijk misbruik van uw dochter door uw ex-echtgenoot (CGVS, p. 6, 10-11, 18 en 22-23). Gevraagd waarom u nog zes maanden in Brazilië verbleef en niet vroeger het land verliet, stelt u dat u bang was, dat u op TV voorvallen zag van vermoorde vrouwen ondanks dat deze vrouwen beschermingsmaatregelen kregen, dat u het huis nooit alleen verliet en dat H.(...) gekker in zijn hoofd werd (CGVS, p. 22-23). Deze replieken vormen geenszins een verklaring waarom u dan nog zes maanden in Brazilië verbleef. Dat de rechter nog geen uitspraak deed inzake de zaak rond het seksueel misbruik en dat het onderzoek nog steeds aan de gang, is eveneens geen verklaring hiervoor (CGVS, p. 22-23). Dat sommige juridische zaken veel tijd in beslag nemen, betekent immers niet dat er uiteindelijk geen uitspraak zou komen of dat de nodige stappen tegen H.(...) niet genomen zouden worden.

Verder kan uit uw verklaringen bezwaarlijk een actuele vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming afgeleid worden. Tijdens de zes maanden dat u nog in Brazilië verbleef, trachtte H.(...) u immers niet meer te contacteren. U vernam zelfs niets meer over hem. U stelt ook dat H.(...) na de klacht van seksueel misbruik banger werd (CGVS, p. 16 en 22). Dat uw advocaat u aanraadde om in het buitenland een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat u een verborgen leven leidde waarbij gevaar aanwezig was, doet geen afbreuk aan het feit dat u na het seksueel misbruik niks meer opving van H.(...). Nergens uit uw verklaringen blijkt trouwens dat u een verborgen leven leidde. Integendeel, u werkte tot uw vertrek uit Brazilië als kinderoppas bij u thuis (CGVS, p. 9).

Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u, in het geval dat uw ex-echtgenoot opnieuw moeilijkheden voor u en jullie dochter zou veroorzaken na een eventuele terugkeer naar Brazilië, geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker

mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Er dient immers gewezen te worden op het feit dat de Braziliaanse autoriteiten in het verleden reeds opgetreden hebben tegen uw ex-echtgenoot. Zo trad de politie – wanneer u hen voor het eerst contacteerde in augustus 2019 een dag nadat H.(...) u hard had geslagen – op tegen het huiselijk geweld van H.(...). Ze kwamen – nadat u na twee weken ging reclameren omdat H.(...) nog steeds het huis niet had verlaten - naar uw woning langs en zetten H.(...) dezelfde dag nog uit de woning (CGVS, p. 10 en 14-15). U voegt er bovendien zelfs aan toe dat indien u naar de politie had gebeld de dag zelf dat H.(...) u had geslagen, H.(...) gearresteerd zou worden (CGVS, p. 10). Verder vaardigde de rechtbank van Minas Gerais op 5 augustus 2019 (dus nog geen maand nadat u bij de politie klacht had ingediend tegen H.(...)) een bevel uit met beschermingsmaatregelen waarin stond dat H.(...) niet dichterbij dan 300 meter in uw nabijheid mocht komen, dat hij u niet meer mocht contacteren of naar plaatsen mocht gaan die u frequenteert. Wanneer H.(...) nadien bleef proberen om de woning binnen te komen, contacteerde u opnieuw de politie van Uberlandia. Daar werd u initieel uitgelachen maar wanneer u op uw strepen stond en uw situatie uitlegde, ondernam de politie wel actie. De politiemannen zeiden u dat ze zouden langsgaan bij H.(...). Of ze dit effectief deden, weet u niet maar H.(...) stopte in ieder geval met te proberen om uw woning binnen te raken (CGVS, p. 15-17). Wanneer H.(...) u vervolgens van ver in de gaten bleef houden wanneer u buitenshuis was, u via derden berichten stuurde of ruzie kwam maken bij uw pleegmoeder of pleegzus, contacteerde u de politie niet meer. Dat u dit niet deed omdat u op TV reportages zag waarbij sommige vrouwen die eveneens beschermingsmaatregelen genoten, vermoord werden, is onvoldoende om uw nalatigheid te rechtvaardigen (CGVS, p. 16-17). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dergelijke reportages waarvan u melding maakte besluiten bovendien niet tot de afwezigheid van een doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Brazilië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. U toont immers niet aan dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. Dat u de politie niet meer contacteerde omdat u bij uw eerder contact met de politie in oktober 2019 uitgelachen werd, betekent eveneens niet dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming door de aanwezige autoriteiten in Brazilië. Zoals hierboven werd uiteengezet, denkt u dat de politie immers wel actie ondernam nadat u uw situatie uitlegde (CGVS, p. 15-17). Verder traden de Braziliaanse autoriteiten ook op bij het seksueel misbruik van uw dochter toen ze een anonieme klacht ontvingen van een buur van H.(...). Ze kwamen bij u langs, informeerden u en deelden u mee dat uw dochter niet meer bij H.(...) mocht langsgaan. Vervolgens kwamen er ook detectives een onderzoek uitvoeren in uw woning en diende uw dochter psychologische en fysieke onderzoeken te ondergaan (CGVS, p. 17-19). De jeugdrechtbank besliste in maart 2022 bovendien dat M.(...) niet meer bij H.(...) mag verblijven (CGVS, p. 18-19). Nergens uit deze feiten blijkt de onwil van de Braziliaanse autoriteiten om in uw persoonlijk geval op te treden. Uw vrees dat de politie uiteindelijk tot de conclusie zou komen dat er niets gebeurd is waardoor H.(...) opnieuw contact zou mogen hebben met jullie dochter (CGVS, p. 24), is in het geheel van voorgaande vaststellingen niet meer dan een hypothetische vrees die niet onderbouwd is door enig objectief element. Uw algemene verwijzing bij deze naar corruptie en traagheid binnen Braziliaanse justitie (CGVS, p. 24), volstaat niet om te besluiten dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten.

De door u overhandigde gerechtelijke en medische documenten wijzen evenmin op een onwil van de Braziliaanse autoriteiten om uw in persoonlijk geval op te treden. Uit deze documenten blijkt immers dat de Braziliaanse politie verschillende processen-verbaal opstelde n.a.v. uw klachten en dat er beschermingsmaatregelen werden opgelegd ter uwer bescherming. Uit de door u voorgelegde medische verslagen blijkt dat u op aanraden van de civiele politie uw dochter aan medische onderzoeken onderwierp. Vervolgens werd uw dochter ook medisch en psychologisch onderzocht en begeleid. Uit het medisch verslag van het hospital de Clinicas van Uberlandia van 28.05.2021 blijkt bovendien dat de politie u aanraadde om uw dochter niet meer bij haar vader te laten gaan zolang het

onderzoek lopende was. Uit het verslag van consultatie bij de psychologe (waar de sociale dienst en een arts bij aanwezig waren) blijkt dat de Braziliaanse voogdijraad u aanraadt om een aanvraag in te dienen als enige ouder met gezag. Deze voogdijraad stelde ook dat uw dochter haar vader alleen mocht zien in gezelschap van iemand anders en dit enkel voor een korte periode. Uit uw echtscheidingsakte blijkt dat er een twistpunt was over het hoederecht en bezoekrecht voor uw dochter. Dat de Braziliaanse autoriteiten hierbij een onderzoek uitvoeren waarbij u, H.(...) en uw dochter opgeroepen werden om te getuigen op 06.07.2022 en waarbij ook een psychologische studie gevraagd wordt, is een logische gang van zaken in dergelijke aangelegenheden. Nergens uit de door u voorgelegde juridische en medische documenten blijkt dat de Braziliaanse autoriteiten in uw persoonlijk geval niet zouden willen of kunnen optreden. Waar uw advocaat opmerkingen maakt over de doeltreffendheid van deze bescherming dient opgemerkt te worden dat dergelijk schrijven van een advocaat op zich niet weerhouden kan worden als een objectieve bron. Bovendien geeft de advocaat in dit schrijven ook toe dat de beschermingsmaatregelen die u hebt ontvangen een felle verbetering vormen voor vrouwen die het slachtoffer waren/zijn van huiselijk geweld. Wat betreft het feit dat uw advocaat in dit schrijven aanhaalt dat H.(...) via zijn familie banden zou hebben met de politie, moet opgemerkt worden dat uzelf dit niet aanhaalde toen u gevraagd werd of u concrete indicaties hebt waaruit zou kunnen blijken dat de Braziliaanse politie niet zou optreden indien u problemen zou kennen (CGVS, p. 23). De geopperde, doch niet gestaafde, banden van H.(...) met de politie, volstaan, gelet op de hierboven geschetste maatregelen die politie en justitie reeds in uw voordeel hebben getroffen, bovendien niet om te stellen dat u van bescherming verstoken zou blijven.

Dat uw klachten van 2019 en begin 2020 inzake verwaarlozing van uw dochter vooralsnog geen gevolg kenden is evenmin voldoende om te besluiten dat u absoluut verstoken zou blijven van hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten in geval van problemen met uw echtgenoot. Uit uw verklaringen blijkt immers dat, hoewel de autoriteiten uw klacht in 2019 en 2020 niet behandelden, u zelf geen verdere stappen ondernam om uw zaak te laten behandelen (CGVS, p. 19-21). U diende louter een klacht in en ging u vervolgens niet meer informeren over de reden waarom uw klacht toen geen verder gevolg kende. Uit de door u voorgelegde documenten (medisch verslag 12.03.2021 van het hospital de clinicas van Uberlandia) blijkt ook dat u instemde met H.(...) om uw dochter bij hem te laten gaan. Pas in 2021, toen u vernam van de klacht inzake seksueel misbruik en u hieromtrent samenzat met een dokter, verplegers, psycholoog en een ambtenaar van de rechtbank, sprak u de ambtenaar aan in verband met de eerder vermelde verwaarlozing. U vernam toen dat uw klachten (nog) niet behandeld waren omdat de gerechtelijke autoriteiten geconfronteerd werden met zeer veel klachten inzake seksueel misbruik en agressie, klachten waar toen de voorrang aan gegeven werd (CGVS, p. 19-21). Dat politionele en gerechtelijke autoriteiten prioriteiten hebben in de behandeling van de aan hen kenbaar gemaakte strafbare feiten is op zich onvoldoende om a priori te besluiten dat u, wanneer u geconfronteerd zou worden met feiten die gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geen afdoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten. Dit blijkt te meer uit de hierboven weergegeven maatregelen en acties van de Braziliaanse autoriteiten naar aanleiding van de problemen met uw ex-partner.

Waar uw advocaat voorts nog aanstipt dat hij verwonderd is dat het Openbaar Ministerie geen rol speelt bij het onderzoek naar het seksueel misbruik of bij de begeleiding van uw dochter, dient opgemerkt te worden dat een onderzoek naar strafbare feiten (of begeleiding van minderjarige slachtoffers) op verschillende manieren gebeurt in verschillende landen, dit volgens eigen wetgeving en verschillende procedureregels. Deze vaststellingen herbergen op zich geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en volstaan niet om te besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de in Brazilië beschikbare beschermingsmodaliteiten.

U bent er aldus niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw overige documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteit en herkomst worden op zich niet betwist, net zomin die van uw dochter. Uw huwelijk en uw echtscheiding worden evenmin betwist. Wel werd hierboven uiteengezet dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u in het geval van moeilijkheden met uw ex-echtgenoot, na een eventuele terugkeer naar Brazilië, geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten. De politieke en gerechtelijke documenten werden hierboven besproken. Ook de medische documenten van uw dochter werden supra besproken. Medische problemen op zich ressorteren trouwens niet onder het toepassingsgebied van de Geneefse Conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Uit niets blijkt dat uw dochter, die luidens uw verklaringen (CGVS, p. 18) en documenten reeds in Brazilië medische zorg en psychologische begeleiding kreeg, geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg bij een terugkeer naar jullie land van herkomst. Uw treintickets zeggen louter iets over uw reis van Frankrijk naar België en niets over bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van:

*“- het artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 met betrekking tot het vluchtelingenstatuut,
- artikel 4, §4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming
- de artikelen 48/4, §2, a) en b), 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motiveringsverplichting van administratieve akten,
- een kennelijke beoordelingsfout,
- de motiveringsverplichting van administratieve akten,
- het algemeen rechtsprincipe van behoorlijk bestuur waaronder ook de plicht tot zorgvuldigheid inbegrepen is;”*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster en haar dochter evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U vreest dat u bij terugkeer vermoord zal worden door H.(...) en dat hij wederom contact kan hebben met uw dochter (CGVS, p. 24).

Vooreerst dient aangestipt te worden dat u, ondanks uw angst voor H.(...), nog zes maanden in Brazilië hebt verbleven nadat u op de hoogte kwam van het mogelijk misbruik van uw dochter door uw ex-echtgenoot (CGVS, p. 6, 10-11, 18 en 22-23). Gevraagd waarom u nog zes maanden in Brazilië verbleef en niet vroeger het land verliet, stelt u dat u bang was, dat u op TV voorvallen zag van vermoorde vrouwen ondanks dat deze vrouwen beschermingsmaatregelen kregen, dat u het huis nooit alleen verliet en dat H.(...) gekker in zijn hoofd werd (CGVS, p. 22-23). Deze replieken vormen geenszins een verklaring waarom u dan nog zes maanden in Brazilië verbleef. Dat de rechter nog geen uitspraak deed inzake de zaak rond het seksueel misbruik en dat het onderzoek nog steeds aan de gang, is eveneens geen verklaring hiervoor (CGVS, p. 22-23). Dat sommige juridische zaken veel tijd in beslag nemen, betekent immers niet dat er uiteindelijk geen uitspraak zou komen of dat de nodige stappen tegen H.(...) niet genomen zouden worden.

Verder kan uit uw verklaringen bezwaarlijk een actuele vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming afgeleid worden. Tijdens de zes maanden dat u nog in Brazilië verbleef, trachtte H.(...) u immers niet meer te contacteren. U vernam zelfs niets meer over hem. U stelt ook dat H.(...) na de klacht van seksueel misbruik banger werd (CGVS, p. 16 en 22). Dat uw advocaat u aanraadde om in het buitenland een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat u een verborgen leven leidde waarbij gevaar aanwezig was, doet geen afbreuk aan het feit dat u na het seksueel misbruik niks meer opving van H.(...). Nergens uit uw verklaringen blijkt trouwens dat u een verborgen leven leidde. Integendeel, u werkte tot uw vertrek uit Brazilië als kinderoppas bij u thuis (CGVS, p. 9).

Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u, in het geval dat uw ex-echtgenoot opnieuw moeilijkheden voor u en jullie dochter zou veroorzaken na een eventuele terugkeer naar Brazilië, geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Er dient immers gewezen te worden op het feit dat de Braziliaanse autoriteiten in het verleden reeds opgetreden hebben tegen uw ex-echtgenoot. Zo trad de politie – wanneer u hen voor het eerst contacteerde in augustus 2019 een dag nadat H.(...) u hard had geslagen – op tegen het huiselijk geweld van H.(...). Ze kwamen – nadat u na twee weken ging reclameren omdat H.(...) nog steeds het huis niet had verlaten – naar uw woning langs en zetten H.(...) dezelfde dag nog uit de woning (CGVS, p. 10 en 14-15). U voegt er bovendien zelfs aan toe dat indien u naar de politie had gebeld de dag zelf dat H.(...) u had geslagen, H.(...) gearresteerd zou worden (CGVS, p. 10). Verder vaardigde de rechtbank van Minas Gerais op 5 augustus 2019 (dus nog geen maand nadat u bij de politie klacht had ingediend tegen H.(...)) een bevel

uit met beschermingsmaatregelen waarin stond dat H.(...) niet dichterbij dan 300 meter in uw nabijheid mocht komen, dat hij u niet meer mocht contacteren of naar plaatsen mocht gaan die u frequenteert. Wanneer H.(...) nadien bleef proberen om de woning binnen te komen, contacteerde u opnieuw de politie van Uberlandia. Daar werd u initieel uitgelachen maar wanneer u op uw strepen stond en uw situatie uitlegde, ondernam de politie wel actie. De politiemannen zeiden u dat ze zouden langsgaan bij H.(...). Of ze dit effectief deden, weet u niet maar H.(...) stopte in ieder geval met te proberen om uw woning binnen te raken (CGVS, p. 15-17). Wanneer H.(...) u vervolgens van ver in de gaten bleef houden wanneer u buitenshuis was, u via derden berichten stuurde of ruzie kwam maken bij uw pleegmoeder of pleegzus, contacteerde u de politie niet meer. Dat u dit niet deed omdat u op TV reportages zag waarbij sommige vrouwen die eveneens beschermingsmaatregelen genoten, vermoord werden, is onvoldoende om uw nalatigheid te rechtvaardigen (CGVS, p. 16-17). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou (den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dergelijke reportages waarvan u melding maakte besluiten bovendien niet tot de afwezigheid van een doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Brazilië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. U toont immers niet aan dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. Dat u de politie niet meer contacteerde omdat u bij uw eerder contact met de politie in oktober 2019 uitgelachen werd, betekent eveneens niet dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming door de aanwezige autoriteiten in Brazilië. Zoals hierboven werd uiteengezet, denkt u dat de politie immers wel actie ondernam nadat u uw situatie uitlegde (CGVS, p. 15-17). Verder traden de Braziliaanse autoriteiten ook op bij het seksueel misbruik van uw dochter toen ze een anonieme klacht ontvingen van een buur van H.(...). Ze kwamen bij u langs, informeerden u en deelden u mee dat uw dochter niet meer bij H.(...) mocht langsgaan. Vervolgens kwamen er ook detectives een onderzoek uitvoeren in uw woning en diende uw dochter psychologische en fysieke onderzoeken te ondergaan (CGVS, p. 17-19). De jeugdrechtbank besliste in maart 2022 bovendien dat M.(...) niet meer bij H.(...) mag verblijven (CGVS, p. 18-19). Nergens uit deze feiten blijkt de onwil van de Braziliaanse autoriteiten om in uw persoonlijk geval op te treden. Uw vrees dat de politie uiteindelijk tot de conclusie zou komen dat er niets gebeurd is waardoor H.(...) opnieuw contact zou mogen hebben met jullie dochter (CGVS, p. 24), is in het geheel van voorgaande vaststellingen niet meer dan een hypothetische vrees die niet onderbouwd is door enig objectief element. Uw algemene verwijzing bij deze naar corruptie en traagheid binnen Braziliaanse justitie (CGVS, p. 24), volstaat niet om te besluiten dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten.

De door u overhandigde gerechtelijke en medische documenten wijzen evenmin op een onwil van de Braziliaanse autoriteiten om uw in persoonlijk geval op te treden. Uit deze documenten blijkt immers dat de Braziliaanse politie verschillende processen-verbaal opstelde n.a.v. uw klachten en dat er beschermingsmaatregelen werden opgelegd ter uwer bescherming. Uit de door u voorgelegde medische verslagen blijkt dat u op aanraden van de civiele politie uw dochter aan medische onderzoeken onderwierp. Vervolgens werd uw dochter ook medisch en psychologisch onderzocht en begeleid. Uit het medisch verslag van het hospital de Clinicas van Uberlandia van 28.05.2021 blijkt bovendien dat de politie u aanraadde om uw dochter niet meer bij haar vader te laten gaan zolang het onderzoek lopende was. Uit het verslag van consultatie bij de psychologe (waar de sociale dienst en een arts bij aanwezig waren) blijkt dat de Braziliaanse voogdijraad u aanraadde om een aanvraag in te dienen als enige ouder met gezag. Deze voogdijraad stelde ook dat uw dochter haar vader alleen mocht zien in gezelschap van iemand anders en dit enkel voor een korte periode. Uit uw echtscheidingsakte blijkt dat er een twistpunt was over het hoederecht en bezoekrechten voor uw dochter. Dat de Braziliaanse autoriteiten hierbij een onderzoek uitvoeren waarbij u, H.(...) en uw dochter opgeroepen werden om te getuigen op 06.07.2022 en waarbij ook een psychologische studie gevraagd wordt, is een logische gang van zaken in dergelijke aangelegenheden. Nergens uit de door u voorgelegde juridische en medische documenten blijkt dat de Braziliaanse autoriteiten in uw persoonlijk geval niet zouden willen of kunnen optreden. Waar uw advocaat opmerkingen maakt over de doeltreffendheid van deze bescherming dient

opgemerkt te worden dat dergelijk schrijven van een advocaat op zich niet weerhouden kan worden als een objectieve bron. Bovendien geeft de advocaat in dit schrijven ook toe dat de beschermingsmaatregelen die u hebt ontvangen een felle verbetering vormen voor vrouwen die het slachtoffer waren/zijn van huiselijk geweld. Wat betreft het feit dat uw advocaat in dit schrijven aanhaalt dat H.(...) via zijn familie banden zou hebben met de politie, moet opgemerkt worden dat uzelf dit niet aanhaalde toen u gevraagd werd of u concrete indicaties hebt waaruit zou kunnen blijken dat de Braziliaanse politie niet zou optreden indien u problemen zou kennen (CGVS, p. 23). De geopperde, doch niet gestaafde, banden van H.(...) met de politie, volstaan, gelet op de hierboven geschetste maatregelen die politie en justitie reeds in uw voordeel hebben getroffen, bovendien niet om te stellen dat u van bescherming verstoken zou blijven.

Dat uw klachten van 2019 en begin 2020 inzake verwaarlozing van uw dochter vooralsnog geen gevolg kenden is evenmin voldoende om te besluiten dat u absoluut verstoken zou blijven van hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten in geval van problemen met uw echtgenoot. Uit uw verklaringen blijkt immers dat, hoewel de autoriteiten uw klacht in 2019 en 2020 niet behandelden, u zelf geen verdere stappen ondernam om uw zaak te laten behandelen (CGVS, p. 19-21). U diende louter een klacht in en ging u vervolgens niet meer informeren over de reden waarom uw klacht toen geen verder gevolg kende. Uit de door u voorgelegde documenten (medisch verslag 12.03.2021 van het hospital de clinicas van Uberlandia) blijkt ook dat u instemde met H.(...) om uw dochter bij hem te laten gaan. Pas in 2021, toen u vernam van de klacht inzake seksueel misbruik en u hieromtrent samenzat met een dokter, verplegers, psycholoog en een ambtenaar van de rechtbank, sprak u de ambtenaar aan in verband met de eerder vermelde verwaarlozing. U vernam toen dat uw klachten (nog) niet behandeld waren omdat de gerechtelijke autoriteiten geconfronteerd werden met zeer veel klachten inzake seksueel misbruik en agressie, klachten waar toen de voorrang aan gegeven werd (CGVS, p. 19-21). Dat politionele en gerechtelijke autoriteiten prioriteiten hebben in de behandeling van de aan hen kenbaar gemaakte strafbare feiten is op zich onvoldoende om a priori te besluiten dat u, wanneer u geconfronteerd zou worden met feiten die gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geen afdoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten. Dit blijkt te meer uit de hierboven weergegeven maatregelen en acties van de Braziliaanse autoriteiten naar aanleiding van de problemen met uw ex-partner.

Waar uw advocaat voorts nog aanstipt dat hij verwonderd is dat het Openbaar Ministerie geen rol speelt bij het onderzoek naar het seksueel misbruik of bij de begeleiding van uw dochter, dient opgemerkt te worden dat een onderzoek naar strafbare feiten (of begeleiding van minderjarige slachtoffers) op verschillende manieren gebeurt in verschillende landen, dit volgens eigen wetgeving en verschillende procedureregels. Deze vaststellingen herbergen op zich geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en volstaan niet om te besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de in Brazilië beschikbare beschermingsmodaliteiten.

U bent er aldus niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeksters aangevoerde vrees en problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster toont niet concreet aan dat dit wel het geval zou zijn.

Bovendien kan hier ook bij opgemerkt worden dat hoewel verzoekster van oordeel was dat haar leven en dat van haar dochter in gevaar was en thans internationale bescherming vraagt omdat zij vreest dat zij bij terugkeer vermoord zal worden door haar ex-partner en dat hij opnieuw contact zal hebben met haar dochter, terwijl haar dochter door diens vader en verzoeksters ex-partner eerder seksueel werd misbruikt, nog zes maanden in Brazilië heeft verbleven nadat zij op de hoogte kwam van het mogelijk misbruik van haar dochter door haar ex-echtgenoot.

De argumentatie dat verzoekster niet voldoende middelen had om Brazilië met haar dochter te verlaten omdat de kosten van een vliegtuigreis erg duur zijn, "dat er (medische en psychologische) spoedeisende zorg aan haar dochter werd uitgevoerd in omstandigheden die deze lange reis

waarschijnlijk zouden kunnen maken”, en dat ze wachtte op de uitkomst van de procedure over het seksueel misbruik van haar dochter en zich tijdens die zes maanden realiseerde dat ze niets van Brazilië kon verwachten in termen van bescherming van haarzelf en van haar dochter en ze er nooit aan had gedacht asiel aan te vragen, kan niet volstaan ter verklaring of verschoning voor de vaststelling dat verzoekster met haar dochter op dezelfde plaats bleef wonen. Indien verzoekster werkelijk van oordeel was dat haar leven en de fysieke integriteit van haar dochter daadwerkelijk in gevaar was, kon wel degelijk worden verwacht dat zij, in afwachting van het vergaren van financiële middelen en de nodige zorgen aan haar dochter, zichzelf en haar dochter op een andere plaats in veiligheid zou brengen te meer verzoekster nog steeds in het huis woonde waarvan haar ex-echtgenoot en de man waarvoor verzoekster thans internationale bescherming vraagt, de eigenaar was. Bovendien kon verzoekster zelfs tijdens haar huwelijk rekenen op de steun van haar pleegfamilie en kon zij wanneer zij het nodig vond bij hen slapen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Voorts kon de verwerende partij terecht besluiten dat er thans geen actuele vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden afgeleid. Tijdens de zes maanden dat verzoekster nog in Brazilië verbleef, trachtte verzoeksters ex-echtgenoot haar immers niet meer te contacteren en vernam zij zelfs niets meer over hem. De stelling dat haar advocaat haar aanraadde om in het buitenland een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat zij een verborgen leven leidde waarbij gevaar aanwezig was, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekster na het seksueel misbruik niks meer opving van haar ex-echtgenoot. Nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt trouwens dat zij een verborgen leven leidde. Integendeel, zij werkte tot haar vertrek uit Brazilië als kinderoppas bij haar thuis en dat de kinderen bij haar thuis werden gebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) en bleef zoals gesteld tot haar vertrek wonen in het huis waarvan haar ex-echtgenoot de eigenaar was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14, 15, 23; Verklaring DVZ, vraag 10). Het verweer in het verzoekschrift dat verzoekster haar werk in een gesloten huis deed dat niet toegankelijk is voor publiek, doet hier niet aan af. Verzoekster heeft overigens nooit gesteld dat zij een verborgen leven leidde, meer nog zij stelde weliswaar dat zij bang was om naar buiten te gaan, maar dat zij toch naar de supermarkt moest gaan, meermaals naar het politiekantoor en met haar dochter meermaals naar het ziekenhuis (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15, 16, 17, 18).

Daarnaast zijn er evenmin redenen zijn om haar op basis van de door haar aangehaalde vluchtmotieven de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet daar zij niet aannemelijk maakt dat zij en haar dochter, in geval zij opnieuw slachtoffer zouden worden van haar (ex-)partner, niet de bescherming kan inroepen van de Braziliaanse autoriteiten.

Waar verzoekster stelt dat zij niet op bescherming van de Braziliaanse autoriteiten kan rekenen dient te worden gewezen op artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

In artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt uitdrukkelijk gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de verzoeker in zijn land van herkomst toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade.

In zoverre de door verzoekster aangehaalde incidenten als vervolgingsfeiten in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen worden aangemerkt, moet worden opgemerkt dat verzoekster niet aantoont dat zij niet op de bescherming van haar autoriteiten kan rekenen. De Raad stelt immers vast dat zij voor wat betreft de problemen met haar ex-echtgenoot wel degelijk op hulp en bescherming kan rekenen zoals afdoende blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing, die hier voor de duidelijkheid wordt hernomen:

“Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Er dient immers gewezen te worden op het feit dat de Braziliaanse autoriteiten in het verleden reeds opgetreden hebben tegen uw ex-echtgenoot. Zo trad de politie – wanneer u hen voor het eerst contacteerde in augustus 2019 een dag nadat H.(...) u hard had geslagen – op tegen het huiselijk geweld van H.(...). Ze kwamen – nadat u na twee weken ging reclameren omdat H.(...) nog steeds het huis niet had verlaten – naar uw woning langs en zetten H.(...) dezelfde dag nog uit de woning (CGVS, p. 10 en 14-15). U voegt er bovendien zelfs aan toe dat indien u naar de politie had gebeld de dag zelf dat H.(...) u had geslagen, H.(...) gearresteerd zou worden (CGVS, p. 10). Verder vaardigde de rechtbank van Minas Gerais op 5

augustus 2019 (dus nog geen maand nadat u bij de politie klacht had ingediend tegen H.(...)) een bevel uit met beschermingsmaatregelen waarin stond dat H.(...) niet dichterbij dan 300 meter in uw nabijheid mocht komen, dat hij u niet meer mocht contacteren of naar plaatsen mocht gaan die u frequenteert. Wanneer H.(...) nadien bleef proberen om de woning binnen te komen, contacteerde u opnieuw de politie van Uberlandia. Daar werd u initieel uitgelachen maar wanneer u op uw strepen stond en uw situatie uitlegde, ondernam de politie wel actie. De politiemannen zeiden u dat ze zouden langsgaan bij H.(...). Of ze dit effectief deden, weet u niet maar H.(...) stopte in ieder geval met te proberen om uw woning binnen te raken (CGVS, p. 15-17). Wanneer H.(...) u vervolgens van ver in de gaten bleef houden wanneer u buitenshuis was, u via derden berichten stuurde of ruzie kwam maken bij uw pleegmoeder of pleegzus, contacteerde u de politie niet meer. Dat u dit niet deed omdat u op TV reportages zag waarbij sommige vrouwen die eveneens beschermingsmaatregelen genoten, vermoord werden, is onvoldoende om uw nalatigheid te rechtvaardigen (CGVS, p. 16-17). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou (den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dergelijke reportages waarvan u melding maakte besluiten bovendien niet tot de afwezigheid van een doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Brazilië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. U toont immers niet aan dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. Dat u de politie niet meer contacteerde omdat u bij uw eerder contact met de politie in oktober 2019 uitgelachen werd, betekent eveneens niet dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming door de aanwezige autoriteiten in Brazilië. Zoals hierboven werd uiteengezet, denkt u dat de politie immers wel actie ondernam nadat u uw situatie uitlegde (CGVS, p. 15-17). Verder traden de Braziliaanse autoriteiten ook op bij het seksueel misbruik van uw dochter toen ze een anonieme klacht ontvingen van een buur van H.(...). Ze kwamen bij u langs, informeerden u en deelden u mee dat uw dochter niet meer bij H.(...) mocht langsgaan. Vervolgens kwamen er ook detectives een onderzoek uitvoeren in uw woning en diende uw dochter psychologische en fysieke onderzoeken te ondergaan (CGVS, p. 17-19). De jeugdrechtbank besliste in maart 2022 bovendien dat M.(...) niet meer bij H.(...) mag verblijven (CGVS, p. 18-19). Nergens uit deze feiten blijkt de onwil van de Braziliaanse autoriteiten om in uw persoonlijk geval op te treden. Uw vrees dat de politie uiteindelijk tot de conclusie zou komen dat er niets gebeurd is waardoor H.(...) opnieuw contact zou mogen hebben met jullie dochter (CGVS, p. 24), is in het geheel van voorgaande vaststellingen niet meer dan een hypothetische vrees die niet onderbouwd is door enig objectief element. Uw algemene verwijzing bij deze naar corruptie en traagheid binnen Braziliaanse justitie (CGVS, p. 24), volstaat niet om te besluiten dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten.

De door u overhandigde gerechtelijke en medische documenten wijzen evenmin op een onwil van de Braziliaanse autoriteiten om uw in persoonlijk geval op te treden. Uit deze documenten blijkt immers dat de Braziliaanse politie verschillende processen-verbaal opstelde n.a.v. uw klachten en dat er beschermingsmaatregelen werden opgelegd ter uwer bescherming. Uit de door u voorgelegde medische verslagen blijkt dat u op aanraden van de civiele politie uw dochter aan medische onderzoeken onderwierp. Vervolgens werd uw dochter ook medisch en psychologisch onderzocht en begeleid. Uit het medisch verslag van het hospital de Clinicas van Uberlandia van 28.05.2021 blijkt bovendien dat de politie u aanraadde om uw dochter niet meer bij haar vader te laten gaan zolang het onderzoek lopende was. Uit het verslag van consultatie bij de psychologe (waar de sociale dienst en een arts bij aanwezig waren) blijkt dat de Braziliaanse voogdijraad u aanraadde om een aanvraag in te dienen als enige ouder met gezag. Deze voogdijraad stelde ook dat uw dochter haar vader alleen mocht zien in gezelschap van iemand anders en dit enkel voor een korte periode. Uit uw echtscheidingsakte blijkt dat er een twistpunt was over het hoederecht en bezoekerrecht voor uw dochter. Dat de Braziliaanse autoriteiten hierbij een onderzoek uitvoeren waarbij u, H.(...) en uw dochter opgeroepen werden om te getuigen op 06.07.2022 en waarbij ook een psychologische studie gevraagd wordt, is een logische gang van zaken in dergelijke aangelegenheden. Nergens uit de door u voorgelegde juridische en medische documenten blijkt dat de Braziliaanse autoriteiten in uw persoonlijk geval niet zouden willen of kunnen

optreden. Waar uw advocaat opmerkingen maakt over de doeltreffendheid van deze bescherming dient opgemerkt te worden dat dergelijk schrijven van een advocaat op zich niet weerhouden kan worden als een objectieve bron. Bovendien geeft de advocaat in dit schrijven ook toe dat de beschermingsmaatregelen die u hebt ontvangen een felle verbetering vormen voor vrouwen die het slachtoffer waren/zijn van huiselijk geweld. Wat betreft het feit dat uw advocaat in dit schrijven aanhaalt dat H.(...) via zijn familie banden zou hebben met de politie, moet opgemerkt worden dat uzelf dit niet aanhaalde toen u gevraagd werd of u concrete indicaties hebt waaruit zou kunnen blijken dat de Braziliaanse politie niet zou optreden indien u problemen zou kennen (CGVS, p. 23). De geopperde, doch niet gestaafde, banden van H.(...) met de politie, volstaan, gelet op de hierboven geschetste maatregelen die politie en justitie reeds in uw voordeel hebben getroffen, bovendien niet om te stellen dat u van bescherming verstoken zou blijven.

Dat uw klachten van 2019 en begin 2020 inzake verwaarlozing van uw dochter vooralsnog geen gevolg kenden is evenmin voldoende om te besluiten dat u absoluut verstoken zou blijven van hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten in geval van problemen met uw echtgenoot. Uit uw verklaringen blijkt immers dat, hoewel de autoriteiten uw klacht in 2019 en 2020 niet behandelden, u zelf geen verdere stappen ondernam om uw zaak te laten behandelen (CGVS, p. 19-21). U diende louter een klacht in en ging u vervolgens niet meer informeren over de reden waarom uw klacht toen geen verder gevolg kende. Uit de door u voorgelegde documenten (medisch verslag 12.03.2021 van het hospital de clinicas van Uberlandia) blijkt ook dat u instemde met H.(...) om uw dochter bij hem te laten gaan. Pas in 2021, toen u vernam van de klacht inzake seksueel misbruik en u hieromtrent samenzat met een dokter, verplegers, psycholoog en een ambtenaar van de rechtbank, sprak u de ambtenaar aan in verband met de eerder vermelde verwaarlozing. U vernam toen dat uw klachten (nog) niet behandeld waren omdat de gerechtelijke autoriteiten geconfronteerd werden met zeer veel klachten inzake seksueel misbruik en agressie, klachten waar toen de voorrang aan gegeven werd (CGVS, p. 19-21). Dat politionele en gerechtelijke autoriteiten prioriteiten hebben in de behandeling van de aan hen kenbaar gemaakte strafbare feiten is op zich onvoldoende om a priori te besluiten dat u, wanneer u geconfronteerd zou worden met feiten die gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geen afdoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten. Dit blijkt te meer uit de hierboven weergegeven maatregelen en acties van de Braziliaanse autoriteiten naar aanleiding van de problemen met uw ex-partner.

Waar uw advocaat voorts nog aanstipt dat hij verwonderd is dat het Openbaar Ministerie geen rol speelt bij het onderzoek naar het seksueel misbruik of bij de begeleiding van uw dochter, dient opgemerkt te worden dat een onderzoek naar strafbare feiten (of begeleiding van minderjarige slachtoffers) op verschillende manieren gebeurt in verschillende landen, dit volgens eigen wetgeving en verschillende procedureregels. Deze vaststellingen herbergen op zich geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en volstaan niet om te besluiten dat u geen beroep zou kunnen doen op de in Brazilië beschikbare beschermingsmodaliteiten."

De Raad benadrukt in deze dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt gezinszins een resultaatsverbintenis in.

Ook het algemene verweer dat de beschermende maatregelen niet effectief bleken, dat Brazilië geen jeugdhulpsysteem heeft voor kinderen in levensgevaar, dat zij dacht dat het tot niets zou leiden, dat ze op internet leest dat de politie in Brazilië macho is en geen vrouwen beschermt, dat de Maria da Penha-wet haar niet beschermt voor zover haar ex-echtgenoot alsook de politie deze niet volledig straffeloos heeft nageleefd, dat de Braziliaanse staat haar niet heeft beschermd tegen haar ex-echtgenoot die de opgelegde beperkingen niet wil respecteren, dat Brazilië geen opvang biedt aan slachtoffers die de dood riskeren, dat er veel tekortkomingen in de administratie zijn zoals de uitvoering van sancties die tegen agressors zijn genomen, dat Brazilië zijn eigen wetgeving met betrekking tot de bescherming van slachtoffers niet respecteert, dat verzoekster bescherming zoekt om een rustig leven te leiden zonder zich zorgen te hoeven maken, zonder dat iemand haar bespioneert, volgt en zonder zich te hoeven verbergen om te voorkomen dat haar ex-echtgenoot wraak op haar zou nemen en dat Brazilië haar rechten als kwetsbaar vrouwelijk persoon en die van haar dochter niet respecteert, kan niet volstaan om op enigerlei wijze afbreuk te doen aan de bovenstaande pertinente en terechte vaststellingen.

Het verwijzen naar algemene informatie en haar profiel en dat van haar dochter, het herhalen van haar verklaringen en het uiten van algemene beweringen kan desbetreffend niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke.

Waar verzoekster de documenten die zij ter staving heeft voorgelegd oplijst in het verzoekschrift en aanvoert dat dit niet werd onderzocht gaat zij opnieuw volstrekt voorbij aan de motivering desbetreffend in de bestreden beslissing, waaruit wel degelijk blijkt dat deze documenten mee in overweging werden genomen in de beoordeling van verzoeksters vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade.

Het is namelijk het geheel aan documenten en verzoeksters verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de huidige algemene politieke en veiligheidssituatie in Brazilië, waaruit is gebleken dat verzoekster geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt.

Het louter verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet kan gelet op wat voorafgaat evenmin volstaan om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen of in hoofde van verzoekster en haar dochter tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te besluiten.

Waar verzoekster aanvoert dat haar dochter bij een gedwongen terugkeer naar Brazilië fysieke of psychische schade zou kunnen lijden van haar vader, die in Brazilië straffeloosheid geniet, is niet meer dan slechts een bewering, zonder enige concrete grond. Er wordt geen enkel element bijgebracht waaruit blijkt dat verzoeksters ex-echtgenoot straffeloosheid geniet, noch dat verzoekster dochter bij een terugkeer hierdoor fysieke of psychische schade zou kunnen lijden, hoewel zij blijkens het attest van een psycholoog in België, dat bij haar aanvullende nota wordt gevoegd, psychologisch wordt opgevolgd. Ook wordt niet aannemelijk gemaakt dat in Brazilië haar verdere psychologische opvolging zou worden ontzegd.

Hoewel er begrip kan worden opgebracht voor de psychologische moeilijkheden van verzoeksters dochter kan hierin geen intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid of fysieke integriteit worden teruggevonden. Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat de aangehaalde psychologische problemen in hoofde van haar dochter bij een terugkeer naar Brazilië vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin tonen zij middels enig concreet begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate opvolging en behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, en dat verzoekster, indien zij van mening is dat deze psychologische problemen een terugkeer naar de Brazilië in de weg staan, zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, zijnde een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het bij de aanvullende nota van verzoekster gevoegde stuk waaruit blijkt dat gelet op de uitgesproken echtscheiding het hoederecht over haar dochter exclusief aan verzoekster werd gegeven, kan evenmin een ander licht werpen op deze zaak aangezien uit de voor eensluidende vertaling ervan blijkt dat het hoederecht exclusief aan verzoekster toekomt.

Het bij de aanvullende nota gevoegde schoolattest van verzoeksters dochter waaruit blijkt dat zij naar school gaat in België en de overige stukken waaruit verzoeksters integratie en deze van haar dochter in België blijkt, zijnde een arbeidsovereenkomst, een attest over "*vorming in de inburgering*", een vorming in de katholieke catechismus en verschillende getuigenverklaringen, zijn niet relevant voor de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster en haar dochter geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster en haar dochter niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF